

Journal of Education Studies

Volume 14
Issue 1 July-September 1985

Article 3

July 1985

เด็กและเยาวชนไทย : ภาพฉายสู่อนาคต

ไพบูลย์ สินลักษณ์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Recommended Citation

สินลักษณ์, ไพบูลย์ (1985) "เด็กและเยาวชนไทย : ภาพฉายสู่อนาคต," *Journal of Education Studies*: Vol. 14: Iss. 1, Article 3.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.14.1.3

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol14/iss1/3>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

เด็กและเยาวชนไทย : ภาระน้ำหนักตัว

ไฟทูร์ สินลาราตน์

จากการประมาณการของกองนโยบายและแผนงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติพบว่าในปี ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ นั้นจะมีเด็กและเยาวชนตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๒๔ ปีบริบูรณ์จำนวน ๒๙.๘๘ ล้านคน ในจำนวนประชากร ๔๗.๑๖ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๖๐.๗๘ ของประชากรทั้งประเทศ พอดีปี ๒๕๖๕ จำนวนจะลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๕๘.๓๗

แม้ว่าจำนวนของเด็กและเยาวชนจะลดลงเล็กน้อย แต่ก็คงจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสำคัญได้อย่างดีว่า คนกว่าครึ่งของประเทศไทยนั้นจะเป็นเด็กและเยาวชนกำลังจะรับผิดชอบอนาคตของประเทศไทย ถ้าคนกว่าครึ่งนี้ มีคุณค่า มีความหมาย มีพลัง อนาคตของประเทศไทย ก็จะเปลี่ยนไปด้วย แต่ถ้าคนเหล่านี้ยังไม่สมบูรณ์ ยังมีปัญหา ยังพัฒนาไม่เต็มที่ ก็จะเป็นภัยซ่อนอยู่ที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด

ก็แล้วคนกว่าครึ่งประเทศไทยเหล่านี้มีลักษณะเป็นเช่นไร ในจำนวนเด็กและเยาวชนประมาณร่วม ๓๐ ล้านคนนั้น อายุอยู่ในช่วงที่ประมาณร้อยละ ๘๕ และในจำนวนเด็กและเยาวชนในเมืองนั้นก็มีที่อยู่ในแหล่งเรียนโรงเรียนประจำ ๓ แสนคน ตัวเลขเหล่านี้เป็นที่มาที่ที่ประมาณการค่อนข้างต่ำ

จากตัวเลขนั้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าภาระน้ำหนักของประเทศไทยจะเป็นอย่างไรในเมื่อเด็กในช่วงบทและเด็กสัมภาระเป็นเด็กส่วนใหญ่ของประเทศไทย เท่านั้นบทและสัมภาระไทยจะหาความพร้อม

จะหาความสมบูรณ์ จะหาความหวัง และพลังใจให้น้อยมาก เมื่อมาดูในเขตเมืองที่เยาวชนมีอยู่ ประมาณร้อยละ ๑๕ นักพับว่าเต็มไปด้วยบัญหาทางสภาพแวดล้อมที่มีแหล่งอนามัย เป็นที่มั่วสุมของเด็กและเยาวชนอีกมากมาย ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ชัดว่า อนาคตของประเทศไทย ดูจะหมดหวังและลดพลังลงไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หันมาดูทางด้านคุณภาพโดยทั่วไป เรายังเห็นได้ชัดว่า เด็กที่อยู่ในสภาพโภชนาการยังมีอยู่อีกมากมาย กว่าครึ่งเป็นเด็กที่ไม่สมบูรณ์เต็มที่ บริการด้านสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง กว้างขวาง เพียงพอ อาหารที่เด็กได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามหลักโภชนาการ ดังจะพบว่าเด็กช่วงอายุ ๐-๔ ปีจำนวนการตายถึงร้อยละ ๒๐ และเด็กที่ตายต่ำกว่า ๑ ปี มีอยู่ถึงร้อยละ ๑๒ ของ การตายทั้งหมด

ทางด้านสุขภาพจิตและสติบัญญานนี้ยังมองเห็นสภาพที่ล้าหลังและมีค่าน้ำดีอย่างชัดเจน เช่นกัน ในขณะที่เด็กและเยาวชนชนบทหลังไฟเล็กๆ ส่วนใหญ่องอย่างมากมาย เด็กในเมืองจำนวนมาก ก็มีชีวิตอย่างเร่งรีบ บีบคั้น และแข็งขันกันอย่างເเจาเป็นເອَاຕາຍກາຍ ให้สภาพแวดล้อมตัวโครงสร้าง สถาปัตย์ เด็กเหล่านี้เองนำไปสู่การติดยาเสพติดของเยาวชนที่มีสูงถึง ๓ แสนคน การเป็นโสเกนีของวัยรุ่น สูงถึง ๕ แสนคน ยังการติดยาโรคร้ายมากเช่นกัน สภาพเหล่านี้นำไปสู่สภาพทางสติบัญญาก และความสามารถพื้นฐานที่เด็กไทย โดยเฉพาะการศึกษาที่ยังไม่สามารถส่งเสริมให้เด็กได้เติบโตในทางความคิดความอ่าน และความสามารถทางด้านต่าง ๆ อย่างอิสระ เต็มที่และเต็มความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ยังไม่นับบัญหาการหมดหวังในอาชีพการทำงานในอนาคตที่ปรากฏชัดเจนในกลุ่มของเยาวชนไทย

จากสภาพการณ์ที่กล่าวมาจะเห็นได้เจนพอสมควรว่าเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันอยู่ในสภาพบัญญาที่จiallyภาพลบต่ออนาคตของประเทศไทยอย่างมากและอย่างนักเจน ถ้าไม่มีการสนใจ ค้นคว้าศึกษา และหาทางแก้กันอย่างจริงจัง

แต่ในสภาพปัจจุบันเรามีความสนใจ ทราบดี ในบัญญาและทางออกน้อยกว่าจริงจังเพียงใด เป็นที่น่าเสียดายว่า แม้จะมีการศึกษาบัญหาเด็กและเยาวชนกัน หลายกลุ่มมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับบัญหาเด็กและเยาวชนกันอย่างกว้างขวาง มีบัญหาเด็กที่เกิดขึ้นเพชบัญหน้าอยู่ เกือบทุกวัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นแต่เพียงสิ่งที่ผ่านมาและผ่านไปอย่างไรความหมายเรื่อยมา

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์อยู่ในชนบท แรนแคน อุดอยา กแต่การพัฒนาชนบทโดยสภาพที่เป็นจริงก็เป็นแต่เพียงคำขวัญเรื่อยมา

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนจำนวนนับเป็นแสน ๆ อยู่ในสภาวะที่ยากเข้ม ถูกข่มขู่ในแหล่งเรียนรู้ แต่เหล่านี้ล้วนเป็นโครงกลับเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมาก ขาดอาหาร ต้องการบริการด้านสุขภาพอนามัยที่ดี พอก แต่โครงการและบริการด้านนี้ก็จะเป็นไปอย่างเชื่องช้า และไม่ทันการณ์

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนต้องการการละเล่นและออกกำลังกาย แต่เรามีสนามกีฬาสวนสาธารณะให้เข้าเพียงได้

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมาก มัวสุมอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานเริงรมย์ แต่เหล่า อบายมุข สถานเริงรมย์ต่าง ๆ ก็ไม่มีมาตรการควบคุมเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าไปใช้บริการได้

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนติดยา เป็นกามโรค เป็นโสเกต แต่ปริมาณผู้ติดอยู่ในสภานั้น ไม่มีที่ท่าที่จะลดลงอย่างเป็นที่น่าพอใจ

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนถูกกดขี่ทางด้านแรงงาน แต่เราไม่มีทางเลือกทางอาชีพให้เด็กเหล่านี้ ซึ่งเด็กจบการศึกษาแต่หางานไม่ได้กลับเพิ่มขึ้นทุกที่

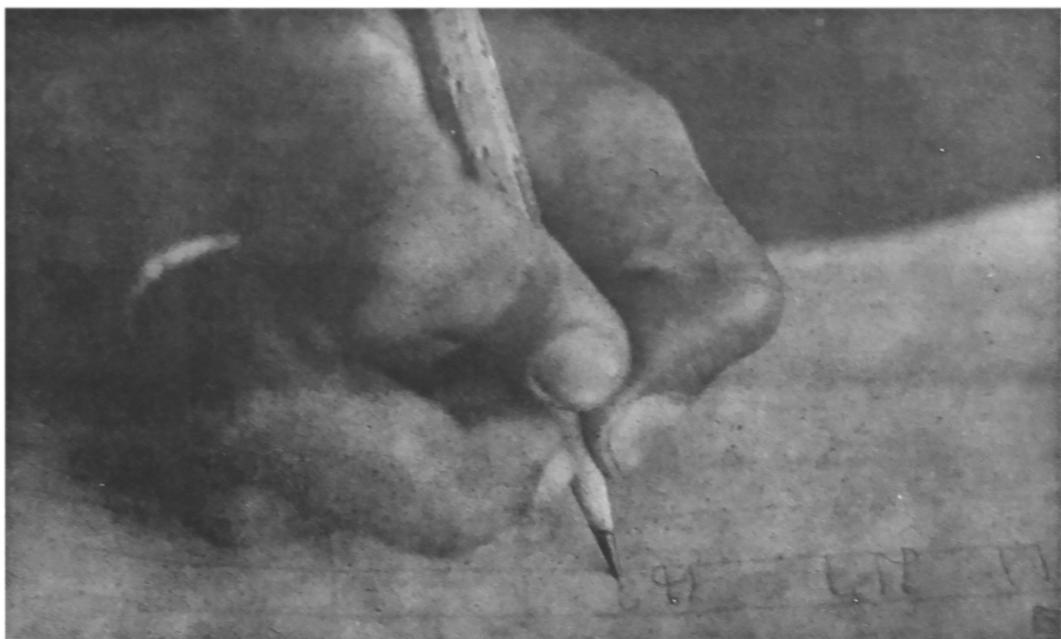
เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลจากพ่อแม่ผู้ปกครองเท่าที่ควร แต่พ่อแม่ผู้ปกครองก็หมดทางเลือก เพราะสภาพเศรษฐกิจ

เรารู้ว่าเด็กและเยาวชนมีคุณธรรมจริยธรรมเสื่อมลง แต่คุณธรรมและจริยธรรมของผู้ใหญ่ที่ชื่นชมเพียงไร

ถ้าเราไม่ตระหนัก จริงใจ และใช้ความพยายามอย่างจริงจัง เพื่อเด็กและเยาวชนของเรารอย่างแท้จริงแล้ว อนาคตของชาติย่อมจะหลักประกันได้ยาก

ในโอกาสแห่งวันคล้ายวันสถาปนาคณะครุศาสตร์ และร่วมฉลองปีเยาวชนสาสน์นี้ในปี ๒๕๖๘ จะเป็นจุดเริ่มต้นของการทำความเข้าใจ เรียนรู้ และร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของเรากันอย่างจริงจังและจริงใจกันได้หรือยัง เพื่อที่เด็กและเยาวชนของเราจะเป็นภาคภูมิ ของอนาคตที่สดใสได้บ้าง

เด็กไทยในกระบวนการศึกษา

“ในการศึกษา ครุนอกจากจะเป็นสิปปากษ (ผู้ให้หรือผู้จ่ายหอศิลปวิทยา) และจะต้องทำหน้าที่เป็นกัญชณิตรดับ ช่วยนำให้เด็กใช้ความคิดที่ถูกวิธี และช่วยให้รู้จักครุณหานะเช่นกอก ก็ต้องช่วยให้เด็กเกิดโนนิโสมนสติการ ถ้าไม่มีกัญชณิตรช่วยสร้างโนนิโสมนสติการให้เกิดขึ้นแก่เด็ก เด็กจะถูกหักหุ้งไปในทางไม่คิดได้ง่าย ซึ่งอาจเกิดจากการที่คนเองไม่รู้จักคิดกีความหรือจากนี้จึงขาดนอกราบกันน้ำกีตาม”

พระราชนูน